

[Fibiger.]

ministeren og Ministeren for offentlige Arbejder vilde sige i Anledning af de Bemærkninger, der var fremkommet angaaende Hanstholmhavnen, og den Kritik, der blev fremført.

Det forundrer mig meget, at man Gang paa Gang vil vække Uro om denne Sag. Nu er det snart 20 Aar siden, man her i Rigsdagen enstemmigt vedtog at bygge de to Vestkysthavne ved Hirtshals og Hanstholm, og næsten hvert Aar siden har man her drøftet Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde gøre dette Arbejde færdigt eller ej. Ingeniør Fibiger har vist, at det var muligt at bygge Vestkysthavne ude ved den aabne Kyst, hvad man oprindeligt fra mange Sider stillede sig meget skeptisk over for. Hirtshalshavnen har han bygget færdig, og Meningen var vel, at der nu rigtig skulde tages fat ved Hanstholm; den vanskeligste Del af denne Havn er jo bygget. Nu er Ingeniør Fibiger imidlertid for ikke mange Dage siden død, og jeg vil gerne herfra udtale min dybe Beundring for det Arbejde, han hidtil har udført ved Bygningen af Hirtshals Havn og Begyndelsen af Havnen ved Hanstholm. Nødigt skulde det gaa saaledes, at den danske Rigsdag og Regering lige efter hans Død standser dette geniale og udmærkede Arbejde. Ingeniør Fibiger har haft Naturkræfter og meget andet at kæmpe med, før han naaede til det Resultat, han er naaet til, og mange Overraskelser og Vanskeligheder opstod der for ham, da dette Arbejde var noget nyt og uprøvet — men de blev overvundet alle. Han har ikke alene haft Modvind fra Naturkræfterne, fra Stormene derude ved Vestkysten, men han har ogsaa mødt Modstand fra mange saakaldt sagkyndige, i det hele taget fra mange Sider, saadan at det har været en Strid for ham at faa Lov til at føre denne Sag igennem. Næsten utallige er de Pjecer, som man fra visse Sider har bebyrdet Rigsdagsmedlemmerne med i den Hensigt at mistænkeliggøre Sagen. Først hed det, at det var umuligt at bygge Havnene; derefter talte man om, at de vilde sande til, og endelig hed det, at det i det hele taget var unødvendigt med disse Havne deroppe. Men Ingeniør Fibiger kunde gennem det Arbejde, der udførtes, modbevise det alt sammen. Der har været Særinteresser, som skulde varetages, og der-

for har man fra visse Sider sat ind paa at mistænkeliggøre dette Arbejde og draget dets Nytte for Fiskerne i Tvivl.

Finansudvalgene er Gang paa Gang rejst til Hanstholm for at se paa Arbejdet. Man har haft Indtryk af, at de skiftende Ministre nok vilde have Arbejdet standset, men naar de kom derop og saa det og hørte Udtalelser af Befolkningen, af Fiskerne og af Ingeniør Fibiger, gik det altid saadan, at der, naar de rejste derfra, igen var blevet givet Tilsagn om, at Arbejdet skulde fortsættes. Jeg husker, at en tidligere Formand for Folketingets Finansudvalg, Hr. N. Andreassen, i sin Tid med megen Varme talte om denne Sag og gav Fiskerne og Befolkningen deroppe Løfte om Fortsættelse af Arbejdet. Jeg husker ligeledes, at den tidligere Formand for Folketingets Finansudvalg, det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen, for et Par Aar siden sammen med daværende Minister Friis-Skotte var deroppe og gav Tilsagn om Fortsættelse. Og derfor siger jeg nu: Mon Befolkningen og Fiskerne ikke har Krav paa, at den Diskussion, der finder Sted om dette Spørgsmaal ved hver Finanslovdebat, nu standser, og at Arbejdet gøres færdigt — og det i et meget hurtigere Tempo, end der hidtil har været arbejdet i? Den Generation af Fiskere, der har set hen til Havnens Fuldførelse som noget meget betydningsfuldt, skulde nødigt gaa i Graven uden at se sin Drøms Opfyldelse. Fiskerbefolkningen paa Jyllands Vestkyst er et haardført og dygtigt Folk, der i Tidens Løb har udført sit Erhverv under de farligste Vilkaar — ja, man kan sige, at den hver Dag har maattet se Døden i Øjnene. Det har præget denne stoute Befolkning, der ikke er den ringeste Del af den danske Befolkning, og man kan ikke fra Samfundets Side forsvere, at disse Mennesker vedblivende skal sætte deres ret store Baade ud paa den aabne Kyst og trække dem paa Land, hver Dag de kommer hjem. Den næste Generation vil ikke og kan ikke gaa ind under de Kaar, og man har derfor med Henblik paa den Ungdom, der skulde løse af, set hen til den Tid, da Hanstholm Havn blev færdig og Kaarene for at udøve Erhvervet blev bedre. Ja, jeg vil sige det saa stærkt, at det er Uret over for den Fiskerbefolkning, at man Gang paa Gang vil kaste Tvivl ind om, hvorvidt Regering og Rigs-